

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΤΡΙΤΗ. Εὐδοκίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἀπό Σαμαρειτῶν. Δομνίνης ὀσίας, Συνεσίου ὀσίου τοῦ ἐν Λύση τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Θεοδότου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Σήμερον δέν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

3. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καί Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καί Ζωΐλου.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Σήμερον δέν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμφάντων Ὁσίων καί Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Κόνωνος

όσιου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι. Κόνωνος ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρία, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ὀσιου Κόνωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας: Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον: «Χριστῷ ἐκ νεότητος...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀστήρ οὐράνιος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἐσπέρια: Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...» εἰς 6.
Δόξα: «Τό κατ' εἰκόνα τηρήσαντες...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ γ' ἤχου «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...», ἡ Προφητεία, τό «Καταξίωσον» καί τὰ Πληρωτικά.
Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν· «Τῶν ἀγίων Μαρτύρων... (ἅπαξ).
Δόξα: «Τῶν μοναστῶν τά πλήθη...».
Καί νῦν: Θεοδοκίον· «Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκειται τό Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...». Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΟΣ

- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρουσον...».
- Καθίσματα:** Κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
- Ὁ Ν' φαλμός:** (Χῦμα)
- Κανόνες:** Τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ἐάν δέν θά φαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετὰ τόν Ν' λέγεται ὁ εἰρμός «Οὐκ ἔστιν ἅγιος...» και γίνεται αἵτησις μέ ἐκφώνησιν «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Καθίσματα· «Ἀντωνίου τό πρᾶον...», Δόξα· «Τούς δεσμούς διαρρήξαντες...», Καί νῦν «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγην...». Ἐάν δέν θά φαλῆ ὁ Κανών, ἐπισυνάπτεται ἀμέσως ὁ Εἰρμός τῆς Στ' Ὁδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...» και αἵτησις «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον και Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας και τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν:** «Τόν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ὁ εἰρμός τῆς Θ' ὠδῆς· «Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι...» και «Τούς ἐν ἀσκήσει...»
- Αἶνοι:** Τά 4 προσόμοια «Τήν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν...».
- Δόξα:** «Ὅσοι πατέρες...».
- Καί νῦν:** «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη και ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκια:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Ὁσίων· «Ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος...». (Γαλ. ε' 22 – στ' 2) (Ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς), μετὰ τῶν στίχων: «Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ...» καί «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν».
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς: «Προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...» (Ματθ. στ' 1 – 13).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

6. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων Τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος δ'. Ἐωθινόν Δ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν ...».
Κοντάκιον:	«Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἐσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἡχοῦ 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ δ' ἡχοῦ· «Ὁ διά σέ θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-

	ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	«Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...» Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον: «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ δ' ἤχου, Δόξα τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτίνας ἔκρυψεν...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' φαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...», Δόξα· «Νῦν ὁ καιρός...» Καί νῦν· «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συνα-

	ξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Θεόν ἀνθρώποις...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Δ' Ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καί «Ἀποικισθέντες Κύριε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρός...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως ...».
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τόν Προοιμιακόν ψάλλεται ὁ κατανουκτικός Ἑσπερινός κατὰ τήν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

Ἑσπέρια: Στιχηρά Κατανουκτικά τοῦ δ' ἤχου 4: «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι...» (Ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3: «Ἐγκρατεία τήν σάρκα...» (Κυριακή Τυρινῆς Ἑσπέρας) καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3: «Μάρτυρες ἀήττητοι, καί Ἱεράρχαι πανεύφημοι...» (7η Μαρ.).

Δόξα, Καί νῦν: Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου: «Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἥλιου ἄδυτον ...» (7η Μαρ.).

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...».

Προκείμενον: «Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου...» μετά τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενής μέχρι καί τῆς αἰτήσεως «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καί εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξίωσον...» καί τά Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν: «Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν: «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀντί Ἀπολυτικίων: Τά τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν: «Ἰπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν: «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεύς «Ὁ ὦν εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεύς λέγει τήν εὐχήν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...». Αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι καί ἡ εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ: «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...» Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό τροπάριον: «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...» Τούτου φαλλομένου οἱ πιστοί ἀσπάζονται τήν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατά τοὺς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῶν Α', Β', Γ', Δ' καί Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καί τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναιίου.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καί Ἰουλιανοῦ ἱατροῦ τῶν μαρτύρων.

Πλήρεις Ἀκολουθίαι τῶν Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καί Ἰουλιανοῦ ἱατροῦ τῶν μαρτύρων εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιῖα.

Ἦρχεται ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπό σήμερον καί καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καί Παρασκευῇ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τήν Καθαράν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τελοῦνται κατά τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκτιθεμένην τάξιν ἣτις καί καταχωρεῖται κατωτέρω.
2. Μετά τήν Θ' Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῇ μέν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καί Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης κατά τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῇ δέ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ καί ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου Ἁγίου μετά Προηγιασμένης (Τυπικόν Τριωδίου §21).
3. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καί Πέμπτῃ ἐσπέρας ψάλλεται τό Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετά τήν Δοξολογίαν τῇ μέν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τό ἐν τῷ Τριωδίῳ τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατά δέ τὰς λοιπὰς Ἑβδομάδας, Κανῶν ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου (Τυπικόν Τριωδίου § 23).
4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκειται τό μικρόν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καί ἀναγινώσκειται ἀνά μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.
5. Κατά τὰ Σάββατα τῷ μέν πρῶτῳ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δέ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δέ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπική διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραὶ εἶναι διὰ τήν Καθαράν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζήτηει ἐν τῷ Μ. Ὡρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλόγητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τό Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ Ἄμωμος καί εὐθύς τό «Πιστεῦω εἰς ἓνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί ἀναγινώσκονται χῦμα τά Τροπάρια «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος», Δόξα: «Τήν ἡμέραν ἐκείνην», Καί νῦν: «Σέ τό ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν: «Τήν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἡ εὐχή «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαί τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καί «Σέ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ἀναγινώσκονται ὁ 120ός (ρκ') καί ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί τά 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καί «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τά Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα: «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καί νῦν: «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρά Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημειώσεις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δέν ἀναγινώσκειται τήν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τήν Καθαράν Δευτέραν ἀρχόμεθα διά τοῦ «Εὐλόγητός ὁ Θεός...» τοῦ Ὁρθρου.

β) ΟΡΘΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλόγητός ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστιν...» Τά 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τόν λαόν...» Δόξα: «Ὁ ὑψωθεῖς...» Καί νῦν «Προστασία φοβερὰ καί ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τά Εἰρηνικά καί ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθύς τό Ἀλληλουϊάριον εἰς τόν ἦχον τῆς ἑβδομάδος (Ἐφετινὴ Α' Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἦχος δ') τετράκις μετὰ τῶν πρό αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἀκολουθῶς φάλλονται οἱ Τριαδικοί ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τό Ὡρολόγιον ἢ εἰς τό τέλος τοῦ

Τριωδίου) τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. Σήμερον καί δι' ὄλην τήν ἐβδομάδα φάλλονται οἱ τοῦ δ' ἤχου «Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα...». Δόξα: «Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων...». Καί νῦν: «Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν...»¹. Εἶτα μικρά Συναπτή καί ἐκφώνησις: «Ὅτι σὸν τό κράτος...». Μετά τήν ἐκφώνησιν, τά Κατανυκτικά Καθίσματα τῆς ἀ' στιχολογίας τοῦ ἤχου (ὄρα ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τό β' μετά τοῦ οἰκείου στίχου², καί τό γ' Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καί Παρασκευή), καί τά τῆς ἡμέρας τῆς β' στιχολογίας: «Τῆς νηστείας τῆ θεία ἀπαρχῆ...». Δόξα, Καί νῦν: «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγῆ...», καί τά τῆς γ' στιχολογίας: «Τήν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καί νῦν: «Τήν ἄμαχον πρεσβείαν σου...». Ὁ Ν' Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἡ ἐκφώνησις: «Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς...», καί εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα Ὡδῶν³. Οἱ Κανόνες τοῦ

¹ Μετά τό «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρώνεται ὡς ἐξῆς: Διά τόν α') τήν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τήν Τρίτην «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τήν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τήν Πέμπτην «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καί τοῦ Ἱεραρχοῦ, σῶσον ἡμᾶς», καί τήν Παρασκευήν πάλιν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διά τόν β') ὅταν ὁ Ναός τιμᾶται ἐπ ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἁγίας τότε: «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (ἢ Ἁγίων ἢ Ἁγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατά τάς ὁποίας ὁ ναός τιμᾶται ἐπ ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ ἀ' ὕμνου. Διά τόν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διά τοῦ: «διά τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

² Οἱ στίχοι τοῦ β' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἤχου τῆς ἀ' στιχολογίας εἶναι οἱ ἐξῆς: Τῆ Δευτέρᾳ καί Τρίτῃ «Κύριε μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδέ τῆ ὀργῆ σου παιδεύσης με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῆ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ: «Ἵψουτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῆ Πέμπτῃ: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ» (Ψαλμ. 67, 36), καί διά τό γ' Κάθισμα: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τά θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

³ Αἱ ἐννέα Ὡδαί στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς Θ' Ὡδῆς τῆς ὁποίας τό δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἤτοι ἡ Προσευχή τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδή τό ἀ' μέρος στιχολογεῖται εἰς τήν: «Τιμιωτέραν», τῶν δέ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχή καί τό τέλος καί ἡ μικρά δοξολογία τό: Δόξα, Καί νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Μηναίου καί τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπό γ' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἴτησις καί ἐκφώνησις· «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί τό Μεσώδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου (διά τήν Τετάρτην καί Παρασκευήν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἴτησις καί ἐκφώνησις· «Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ὄρα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Τό Συναξάριον. Ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς τοῦ β' Τριωδίου μετά τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καί στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ β' Τριωδίου καί εὐθύς τό «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἴτησις καί ἐκφώνησις· «Ὅτι Σέ αἰνοῦσι...». Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (σήμερον τοῦ τετάρτου ἤχου· «Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου...») (ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καί ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοὶ δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τήν Ἑωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τό ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τό αὐτό μετά τοῦ στίχου· «Ἐνεπλήσθημεν τό πρωτὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τό Μαρτυρικόν «Εὐλογημένος ὁ στρατός...», μετά τοῦ στίχου· «Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καί νῦν, τό Θεοτοκίον «Σέ τήν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διά τήν Τετάρτην καί Παρασκευήν τό Σταυροθεοτοκίον). «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον «Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καί εὐθύς· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ. Εἰς τήν Θ' Ὁραν, μετά τό τροπάριον· «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τό «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετά τῶν εὐχῶν καί εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τὰ τροπάρια· «Χορός ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τό «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...». «Ἄνεξ, ἄφεξ...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ

ΗΜΕΡΑ	ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΩΔΗ	Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Δευτέρα	α' ἢ θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	β' ἢ θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' ἢ θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' ἢ θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευή	ε' ἢ θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

Κατά τήν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολειπόμεναι δύο Ὁδαὶ ε' καί ζ' στιχολογοῦνται ὀλόκληροι τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καί Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατά τό ἴδιον σύστημα: Ὀλόκληροι ἡ ε', ζ', η', καί θ' καί ἡ ἀρχή καί τό τέλος τῆς α', γ', δ' καί ε'.

ἐστιν...», καὶ ἀναγινώσκονται τὰ Κοντάκια: «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώ-
θης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου τῆς
ἡμέρας τό πρό τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τό Νεκρώσιμον· «Με-
τά τῶν Ἁγίων...». Καί νῦν, Θεοτοκίον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
«Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῶ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα,
Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰς τρεῖς
μεγάλας μετανοίας. Μή τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διὰ
τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμιακός. Ἐάν θά τελεσθῇ Προηγι-
ασμένη Θεία Λειτουργία μετά τό «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή
«Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρά Ἀπόλυσις καί ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός διὰ
τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμιακός

Τά Εἰρηνικά. Εἰς τό· «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρά Προσόμοια τοῦ
Τριωδίου 3, καί τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καί νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ
Μηναίου (Τρίτην καί Πέμπτην τό Σταυροθεοτοκίον καί τήν Παρασκευ-
ήν τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἱλαρόν...». «Ἐσπέ-
ρας». Τά Ἀναγνώσματα μετά τῶν Προκειμένων καί τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ
Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τήν ἑσπερινήν δέησιν...», κτλ.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς), τό Μαρτυρικόν, μετά
τῶν στίχων αὐτῶν· «Πρός σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...» καί «Ἐλέησον
ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καί νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον.
Τά τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα·
«Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ἵπό τήν σὴν εὐσπλαγχνίαν...»,
Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογη-

⁴ Δευτέρα τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ...»

Τρίτη τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ...»

Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὕψωθείς...»

Πέμπτη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τοὺς ἀσφαλεῖς καί θεοφθόγγους κήρυκας...»,
καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε...»

Παρασκευή τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὕψωθείς...». Ζήτει ταῦτα εἰς τό Ὁρολόγιον,
Ἀκολουθία τῶν

Τυπικῶν, καί εἰς τό Τριώδιον Δευτέρα α' ἐβδομάδος Νηστειῶν εἰς τήν οἰκείαν
σειράν.

τός...», τήν εὐχὴν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστίν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καί τήν εὐχὴν «Παναγία Τριάς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκειται ὁ 33ος Ψαλμός καί Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τό Μέγα Ἀπόδειπνον φάλλεται κατὰ τήν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (γ'), καί ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπό τοῦ δ' Ψαλμοῦ: «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετά τήν Δοξολογίαν φάλλεται τό διά τήν σήμερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τό ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετά στίχου: «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ἐλέησόν με». Εἰς τό τέλος τῆς ς' Ὁδῆς φάλλεται ἐμμελῶς τό Κοντάκιον: «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...», καί εἰς τό τέλος τῆς θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμός αὐτῆς: «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τό Τροπάριον: «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» μετά τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετά τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος: βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα', 8 - 36). Εὐθύς: «Εἰρήνη πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», καί τήν δέησιν «Εὐξώμεθα...». Τό: «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχεται συγχώρησις καί τό: «Δι' εὐχῶν...».

8. ΤΡΙΤΗ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθη ἐν τῇ Δευτέρᾳ καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινός (ἄνευ εισόδου) ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἄνευ Προηγιασμένης.

⁵ Τὴν Τρίτην: «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...»
 Τὴν Τετάρτην: «Πάντων προστατεύεις...»
 Τὴν Πέμπτην: «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...».

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 9ης Μαρτ. Περίπτ. Α' § 1, 2)

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** Τά τρία Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Βρώσει πάλαι πικρά...», «Ἐύλου βρώσει ποτέ...» καί «Τῆς ἐγκρατείας τήν τρυφήν...» (ζήτηι τῇ Τρίτῃ τῆς Α' Ἑβδ. ἐσπέρας), καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων «Φέροντες τά παρόντα γενναίως...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Προσόμοιον Θεοδοκίον: «Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθείς...» καί εὐθύς ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Ἑσπέρας» μόνον καί ὁ ἀναγνώστης τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν Προκειμένων αὐτῶν. Ἀκολούθως τό «Καταξίωσον», τά Πληρωτικά, ἢ εὐχή τῆς Κεφαλοκλισίας καί ἡ ἐκφώνησις «Εἴη το κράτος...».
- Ἀπόστιχα:** Το Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Νηστείαν οὐκ ἀποχὴν...» (δίς), καί τό Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι...» (ἄπαξ) (Τρίτῃ Α' Ἑβδ. Νηστ.).
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Σταυροθεοδοκίον «Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τά «Θεοτόκε Παρθένε...».

Ὁ ἀναγνώστης «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τὴν εὐχὴν: «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καί τὴν εὐχὴν: «Παναγία Τριάς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκειται ὁ 33ος Ψαλμός καί Ἀπόλυσις.

Τῷ Ἑσπέρας: Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ φάλλεται τό β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καί ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν: «Εἶπεν ὁ Κύριος προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην...» (Ματθ. στ' 1-13).

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 9ης Μαρτ. Περίπτ. Α' § 1, 2, 3)

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν ἀντί τῆς Λιτῆς λέγομεν τά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων και ἕν Δόξα τῶν Ἁγίων μετά τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα το Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων· «Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Τῶν Ἁγίων· «Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
- Καθίσματα:** Τά τοῦ Μηναίου.
- Ἄναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, μετά τοῦ Προκειμένου: «Διήλθομεν διὰ πυρός και ὕδατος...».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῶν Μαρτύρων· «Εἶπεν ὁ Κύριος· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν...» (Ἰωάν. ιε' 17 – ιστ' 2).
- Ν' φαλμός:** (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» και τό Ἰδιόμελον· «Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυΐδ...» (ζήτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Προηγιασμένης, μετά τοὺς Αἴνους τῆς 9^{ης} Μαρτ.).
- Κανόνες:** Τῆς Θεοτόκου «Ἵγρὰν διοδεύσας» και τῶν Ἁγίων.
- Ἄπό γ' Ὠδῆς:** Καθίσματα τά ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἄφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον και Οἶκος τῶν ἁγίων και τό συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:	Τό τῶν ἁγίων· «Χορὸς τετραδεκάριθμος...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Χαῖρε κατάρας λύτρω- σις...»
Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά «Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί...» καί τά 3 ἰδιόμελα· «Χορὸς τετραδεκαπύρ- σευτος...». Εἰς τά δύο τελευταῖα μετά τῶν στίχων «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ» καί «Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ...».
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ...».
Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον: «Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...».

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ἑωραι λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον «Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...» καί Κοντάκιον «Πᾶσαν στρατιάν...». Εἰς τὴν Θ' Ἑωραν φάλλονται οἱ Μακαρισμοί, εἶτα τό «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος...», τό «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...», «Ἄνες, ἄφες...», τό «Πάτερ ἡμῶν...», Κοντάκιον «Πᾶσαν στρατιάν...», «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...» καί τά λοιπά, «Παναγία Τριάς τό ὁμοούσιον κράτος...» καί ἀπόλυσις. Εἶτα ἄρχεται ὁ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Ὁ Προοιμιακός – Τά Εἰρηνικά καί τά· «Πρὸς Κύριον...» ἦτοι τό ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἐσπέριον:	1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς...» (δίς) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Εἴ τις ἀρετή...».
	2. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπάς...».
	3. Τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων ἐκ τοῦ Μηναί- ου· «Φέροντες τά παρόντα γενναίως...» εἰς 4 (ζῆτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς 9ης Μαρτ.).

Δόξα: Τῶν Ἁγίων: «Ἐν ὠδαῖς ἀσμάτων...» (ζήτηει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς 9^{ης} Μαρτίου εἰς τόν Στίχον).

Καί νῦν: Θεοτοκίον «Ἦχος πλ. β', Ὅλην ἀποθέμενοι...»

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρिकाῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφόδοις καί κείμενον, ὄλον ἀνερέργητον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀστάτου βίου, καί ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καί ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καί πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε, ὅπως σε δοξάζω, καί πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμῶ, τά μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου⁶. «Φῶς ἰλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεὺς «Ἑσπέρας» ὁ ἀναγνώστης «Προκείμενον...» καί ἐν συνεχείᾳ τό Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως, τό ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καί ἐμμελῶς «**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρό τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καί κρατῶν εἰς τὴν δεξιάν λαμπάδα ἀνημμένην καί ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ: «**Σοφία, ὀρθοί**», στραφεῖς δέ πρὸς τόν λαόν καί ἐξεληθῶν εἰς τὰ Βημόθυρα ἐπιλέγει: «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**», ἀκολουθῶς ὁ Ἀναγνώστης τό β' Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεὺς πρὸς τόν Ἀναγνώστην «**Εἰρήνη σοι**» καί εὐθύς «**Σοφία**» ἱστάμενος μετὰ θυμιατοῦ πρό τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καί θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τό «**Κατευθυνθήτω...**» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευράν τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καί τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν καί ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δέ πρό τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ «**Κατευθυνθήτω...**» μέχρι καί τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου» ὅποτε ἐξέρχεται εἰς τὰ Βημόθυρα καί θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τόν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορὸς συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ. Εὐθύς διὰ τὴν σήμερον:

Ἀπόστολος: Τῶν Ἁγίων: «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ὑμῖν...» (Ἐβρ. ιβ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: «Εἶπεν ὁ Κύριος...Ὡμοιώθη...» (Ματθ. κ' 1-16).

⁶ Ἐν μνήμαις Ἁγίων ἐν αἷς ἐν τῇ Προηγιασμένῃ ἀναγινώσκειται Εὐαγγέλιον, ἡ Εἴσοδος γίνεται μετὰ Εὐαγγελίου.

Εἶτα ἡ Ἐκτενής καί αἱ Αἰτήσεις ὑπέρ τῶν Κατηγουμένων, (τῶν ὑπέρ τό φῶτισμα εὐτρεπιζομένων – διπλοκατηγούμενα - παρεμβάλλονται ἀπό τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καί τῶν πιστῶν. Μετά τήν ἐκφώνησιν «Κατά τήν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου» ψάλλεται ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, εἰς ἦχον πλ. β', τόδε:

«Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσι, ἰδοὺ γάρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης».

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρᾳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἧν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καί πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα».

Εἶτα τὰ Πληρωτικά καί ἡ Κυριακή Προσευχή «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικόν «Γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς», ψάλλεται τό ἐξῆς Τροπάριον:

«Εὐλογῆσω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ· διά παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καί Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα».

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν («Δέσποτα Παντοκράτορ»), τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος», καί ἐλθὼν εἰς τόν σολέαν ποιεῖ τήν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7 – 8).

10. ΠΕΜΠΤΗ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό δ' (τελευταῖον) τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 – 11).

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Δεῦτε πιστοί ἐπεργασώμεθα...» (δίς).

Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ δ΄ ἤχου: «Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις...» κλπ. (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Τά 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου: «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...». (Τριῶδιον, Παρασκευή Α΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός).

Δόξα: «Ὁργάνῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἀγίου Θεοδώρου).

Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου: «Ὁ διά σέ θεοπάτωρ...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσκειται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ μετά στίχου: «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τά 4 πρῶτα, εἰς δέ τά ἐπόμενα, Δόξα, Καί νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Εἶτα ψάλλεται τό «Τῇ Ἵπερμάχῳ» καί ἀναγινώσκειται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τά ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καί «Ἀλληλούϊα» ψάλλονται ὑπό τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α΄ Χοροῦ. «Τῇ Ἵπερμάχῳ» σύντομον, τό Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου,

τάς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καί στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν», «Ἐπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος (Ἰωάν. ιε' 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευάς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δέ λέγεται τό:

Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν', τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τὸ ἐκεῖσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...» Καὶ νῦν «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Μαρτυρικά τοῦ δ' ἤχου «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...» (ἐκτός τοῦ νεκρωσίμου) (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Ἁγίου· «Ζέων

πίστεως». Ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν ἀ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν καὶ ὁ β' ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπό γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' στ' Ὁδῆς τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Μηνολόγιον καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι: «Ἀνοιξω τό στόμα μου». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν» καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενῆς». Τό Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου: «Ἀγιωσύνης δωρεά», Καί νῦν «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσοδου τό τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τό τοῦ Ἁγίου καὶ τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ὁ Τρισάγιος ὕμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β' Τιμ. β' 1 – 10) (26ῃ Ὀκτωβρ.) μετὰ τοῦ οἰκείου Προκειμένου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β' 23 – γ' 5) (Σαβ. Α' Νηστειῶν). Εἰς τό: «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τό φῶς». Μετὰ τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγιγνωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

13. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων. Ἀνακομιδὴ λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος πλ. α', Ἑωθινόν Ε΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 28, 29, 30)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».
Κοντάκιον: «Πίστιν Χριστοῦ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Σέ τόν ἀκατάληπτον...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
- Καί νῦν:** Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν Συνάναρχον Λόγον...»
Δόξα· τῆς ἑορτῆς· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...».
Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου. Δόξα· τό ἐν τῷ Τριωδίῳ διά τήν Λιτὴν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...». Καί νῦν· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανόιας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...»
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στί-

Ἄπο γ' Ὠδῆς:	χου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν θείαν σου μορφήν...». Δόξα: «Μορφάς τῶν Προφητῶν ...». Καί νῦν «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία: «Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ε' Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός...», τό τῆς Ἑορτῆς· «Σκιρτήσατε, κροτήσατε...» καί τό Θεοτοκίον· «Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Τριωδίου τά 3 Προσόμοια· «Ἐν σοί νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη μετὰ τοῦ· «Σήμερον σωτηρία...».

Σημείωσις: Ἐν Κύπρῳ εἶθισται νά γίνεται εἰς τό ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετή ἀνάλογος πρός τήν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί λιτανεύεται ἐντός τοῦ ναοῦ εἰκῶν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τόν Χριστόν, ὡς ἀκολουθῶν: Οἱ Χοροί μεταβαίνουν εἰς τήν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχονται ψάλλειν τό ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τήν Εἰκόνα, κειμένην ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπί δίσκου ἠὲ τρεπισμένου μετὰ ἀνθῶν καί 3 κηρίων, αἶρει τόν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καί ἐξέρχεται διά τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἑξαπτερυγῶν, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὲ τρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἵσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρός ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπί τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετὰ τῆς Εἰκόνης καί, θυμῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει: «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καί θυμῶν τήν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει: «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τήν εἰκόνα, εὐλογεῖ τόν λαόν καί ἀνέρχεται εἰς τόν Θρόνον, τῶν

Χορῶν φαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...». Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος θυμιᾶ τὴν εἰκόνα καὶ ψάλλει τό «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεὺς.

Ἀμέσως: «Σήμερον σωτηρία...» καὶ ἡ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
- Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τάς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρός ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη Αὐτοῦ καὶ τά θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψώσατωσαν αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
- Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τό ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
- Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

• Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τόν αἰῶνα
ἐξομολογήσομαί σοι.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...»,
 τῆς Ἑορτῆς· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...»,
 τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
 Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Πίστει Μωσῆς μέγας
 γενόμενος...» (Ἑβρ. ια΄ 24 – 26, 32 – 40).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς
 ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44 – 52).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν καί πρό τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν ἱερῶν εἰκόνων περίξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διά τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετά τῶν Ἐξαπτερούγων καί ἔχοντες εἰς χεῖρας τάς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων καί κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων φάλλομεν πανηγυρικῶς τόν Κανόνα «Χαριστήριον ὠδὴν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὄλων...» (Ζῆτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντός τοῦ ναοῦ, εἰς τόν Σολέαν, ὁ προεξάρχων ἱερεύς (ἢ ἂν ἦ προεξάρχων ὁ Ἀρχιερεύς) ἀναγινώσκει τάς ἐξῆς περικοπάς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται,

τό ψευδός ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρήσιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν καί τούς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνοῦντες καί σέβοντες, τούς δέ διά τόν κοινόν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καί τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπί τούτοις τούς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καί πατροποθητῶς εἰς δόξαν καί τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καί λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

«Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καί ἀγωνίσμασι καί διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καί κρατύνεσθαι Θεόν ἐκλιπαροῦντες, καί μιμητάς τῆς ἐνθεοῦ αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθεῖμεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καί χάριτι τοῦ Μεγάλου καί πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καί πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.»

Ψάλλεται ἀμέσως τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» καί ἀκολουθῶς τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τόν Συνάναρχον Λόγον...». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...».

Κοντάκιον: «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. ἀΐηχου· «Κύριε ἁμαρτάνων οὐ παύομαι...» 4 (ζήτησις εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 καί Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (14ῃ Μαρ.) «Νεύσει καί ἀγάπη ἀληθεῖ...» 3.

Δόξα, Καί νῦν: Θεοδοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου (14ῃ Μαρ.)· «Στήσον τοῦ νοός μου ἐκτροπάς...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ).

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοδοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βενεδίκτου ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

15. ΤΡΙΤΗ. Ἀγαπίου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀριστοβούλου εὑρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναια.

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδοῦλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου εὑρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναια.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Τήν πνευματικὴν ἀδελφοί...» (δίς) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν: «Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...» (ἄπαξ), τά ἐν τῷ Τριωδίῳ 3 Στιχηρά Προσόμοια: «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καί τά 3 τοῦ Μηναίου (17ης Μαρτ.): «Ἄνθρωπόν σε ἔγνωμεν Θεοῦ...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου: «Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἄγνη...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

17. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος... (δίς), τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ πλ. ἀΐ ἤχου: «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες...» (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (19ῃ Μαρτίου): «Θείας ἐπιγνώσεως...» εἰς 4.

Δόξα: Τό Νεκρώσιμον τοῦ πλ. ἀΐ ἤχου: «Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου...»

Καί νῦν: Τό ἀΐ Θεοτοκίον τοῦ πλ. ἀΐ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».

Ἐἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένης ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἐσπέρας: Ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον. Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον καί ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοιξω τό στόμα μου...». Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (H - M). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται «Τὴν ὠραιότητα...».

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Χρυσάνθου καί Δαρείας τῶν μαρτύρων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 34)

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τὸν Ἐξάψαλμον ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τό «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις, δὶς ἄνευ στίχου καί δὶς μετὰ τῶν στίχων· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα· «Μνήσθητι Κύριε...». Καί νῦν· «Μήτηρ ἁγία...».

Καθίσματα: Τά Μαρτυρικά τοῦ πλ. ἀΐ ἤχου· «Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων διὰ τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα· τό νεκρώσιμον «Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν...». Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...». (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

- Εὐλογητάρια:** Τά Νεκρώσιμα· καί εὐθύς τό Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τό ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τό Νεκρώσιμον Κάθισμα· «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...», Δόξα· τό ἀκροτελεύτιον· «Καί πάντα τά ἐν ἀγνοίᾳ...», Καί νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».
- Ὁ Ν΄ φαλμός:** (Χῦμα).
- Κανόνες:** Ὁ τοῦ Μηναίου (19 Μαρτ.) μέχρι καί τῆς ε΄ Ὠδῆς. Ἀπό τῆς Στ΄ Ὠδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτόν τά δύο τετραῶδια τοῦ Τριῶδιου (στ΄ - θ΄ ὦδαί). Μετά τήν γ΄ Ὠδῆν ὁ Εἰρμός· «Εὐφραίνεται ἐπί σοί...» (Μηναῖον). Αἴτησις· «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Καθίσματα τῶν Ἀγίων ἐκ τοῦ Μηναίου· «Τὸ ὠραιότατον κάλλος...», καί τό Θεοτοκίον· «Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε...». Μετά τήν στ΄ Ὠδῆν ὁ εἰρμός τοῦ τετραῶδιου· «Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη...». Αἴτησις· «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...» τό Μηνολόγιον. Μετά τήν ἡ΄ Ὠδῆν τῶν Κανόνων· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί φάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ὠδῆς· «Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός...» (Τριῶδιον). «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Μετά τήν θ΄ Ὠδῆν ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Σέ τήν ἀθάνατον πηγῆν...» (Τριῶδιον). Αἴτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Νεκρώσιμον· «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα...» (Ζήτει ταῦτα εἰς τήν Παρακλητικὴν, τῷ Σαββάτῳ πρωΐ εἰς τόν ἀ΄ ἥχον ἢ εἰς τό Μ. Ὁρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).
- Αἶνοι:** Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. ἀ΄ ἥχου· «Εὐλογημένος

	ὁ στρατός...» (ζήτηει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου).
Δόξα:	Τὸ Νεκρώσιμον· «Σὺ ἔπλασάς με Κύριε...».
Καὶ νῦν:	Τὸ μετ' αὐτὸ Θεοτοκίον: «Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...».
	«Σοὶ Δόξα πρέπει...».
Δοξολογία:	(Χῦμα), καὶ τὰ Πληρωτικά.
Ἀπόστιχα:	Τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ πλ. α' ἤχου· «Αἶγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ...».
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Νόμῳ τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς...».
	«Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καὶ Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀπόστολοι, μάρτυρες...», «Μνήσθητι Κύριε...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Σαββάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἑβρ. γ' 12-16).
Εὐαγγέλιον:	Σαββάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α' 35 - 44).
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
	«Εἶδομεν τὸ φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ τὰ Τροπάρια· «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καὶ γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...».

Σημείωσις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπικὴ Διάταξις ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τοῖς Σάββασι Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων καί τῶν ἐν Ἀμινσῶ ἑπτὰ γυναικῶν μαρτύρων. Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινόν ΣΤ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 35, 36, 37)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...» εἰς 4.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου: «Ὅσινε τρισμάκαρ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου: «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
Καί νῦν: «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαί δυνάμεις...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καί νῦν το ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ ἅπανσα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ') Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν' ψαλμός:** Δόξα: «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν: «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἱεράρχου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τὴν πλάνην κατέφλεξας...» Δόξα, Καί νῦν: «Ταχύ δέξαι Δέσποινα...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». (Τῆς δ' ὦδῆς «Ὁ καθήμενος ἐν δόξη...»)
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό ΣΤ' Ἀναστάσιμον: «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τοῦ Ἱεράρχου: «Χαῖρε Πατέρων καύχημα...» καὶ τό ὅμοιον Θεοτοκίον: «Δέσποινα πάντων Ἄνασσα...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 4 καὶ τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμφ...» εἰς 4, δευτεροῦντες το α'.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου: «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆ Ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχάς Σύ, Κύριε, τήν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἐβρ. α' 10 – β' 3)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Μάρκ. β' 1-12).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἐσπέρας
Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ...».
Ἀντί Κοντακίου:	Ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. β' ἤχου «Τῷ ἐκουσίῳ καί ζωοποιῷ σου θανάτῳ...»
Ἀπόλυσις:	(μικρά): «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ πλ. β' ἤχου: «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι...» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). 2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Ἀμέτρητά σοι πταίσας...». 3. Τά τοῦ Μηναίου: «Κόσμου τούς θορούβους ἐκφυγών...» (21η Μαρτίου) 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου: «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά...».

- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Μή ἀποστρέψῃς το πρόσωπόν Σου...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Χαλινούς ἀποπτύσας...» (δίς) καί τό Μαρτυρικό «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ).
- Δόξα, Καί νῦν:** «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καί Δομνίνου μαρτύρων.

22. ΤΡΙΤΗ. Βασιλείου ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Νίκωνος ὁσίου καί τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου, Περίπτ. Α΄ § 1)

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

- Ἑσπέρια:**
1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτως διασπείρας...» (δίς) καί τό μαρτυρικό «Ἱερεῖα ἔμφυχα...» (ἅπαξ).
 2. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου αὐγάσματα...».
 3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια «Κεκρυμμένον Μυστήριον...» εἰς 4 (ζῆτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς 24^{ης} Μαρ.).
- Δόξα, Καί νῦν:** Προεόρτιον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζῆτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς 24^{ης} Μαρ.).

Εἵσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τό ἑσπέρας τελεῖται τό Μέγα Ἀπόδειπνον.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Τῇ Πέμπτῃ Πρωῖ: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυχτικοῦ ὡς προδιεγράφη. Ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῶν Προεορτίων τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὡς ἐξῆς: Μετά τόν Ἐξάψαλμον ψάλλεται τό «Θεός Κύριος...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ καί τό προεόρτιον Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...» Ἀκολουθῶς τά Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ πλ. β' ἤχου (Πέμπτη πρωῖ, ζῆτει εἰς το τέλος τοῦ Τριωδίου): «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου...» καί τά ἐν τῷ Τριωδίῳ (Πέμπτη τῆς Γ' Ἑβδομάδος) καθίσματα «Φωστῆρες κόσμου ἅπαντες...», «Ἁγία Δέσποινα Χριστοῦ...», «Κοσμολαμπεῖς φωστῆρες...» καί τό Θεοτοκίον «Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή...». Εἶτα ἀναγινώσκειται χῦμα ὁ Ν' φαλμός καί γίνεται ἡ Στιχολογία τῶν ἐννέα Ὠδῶν. Ἀκολουθῶς ὁ προεόρτιος Κανὼν «Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι...» (24^{ης} Μαρτ.) μετά τῶν Τριωδίων τῆς ἡμέρας (Πέμπτης Γ' Ἑβδ.). Ἀπό γ' Ὠδῆς το προεόρτιον Κάθισμα «Σήμερον ἅπανσα κτίσις...», ἀφ' σ' Ὠδῆς τό Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» ὁ εἰρμός τῆς ἡ' ὠδῆς τοῦ Μηναίου «Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ...» καί στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἀκολουθῶς ψάλλεται ἡ θ' ὠδή «Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς...». Ἐξαποστειλάριον το προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια...», «Σοί δόξα πρέπει...» καί μετά τήν Ἐκτενῆ τό ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων «Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ...» (δίς) (Πέμπτη Γ' Ἑβδ.) καί τό Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε...» (ἅπαξ). Δόξα, Καί νῦν τοῦ Μηναίου «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...», «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», Ἐκτενῆς καί ἀπόλυσις «Σοφία: Ὁ ὢν εὐλογητός...»

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑραι λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καί Κοντάκιον τά προεόρτια. Μετά τήν Στ' Ὑραν γίνεται ἀπόλυσις.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Ἐθνική Ἑορτή.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου, Περίπτ. Α΄ § 3-5)

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καί ὁ Μητροπολιτικός Ναός Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἄπολυτία: «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».
Κοντάκιον: «Ἐπελεύσει Πνεύματος...».
Ἄπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά τρία Στιχηρά Προσόμοια· «Βουλὴν προαιώνιον...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· «Ἄπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἄπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῷ ἔκτω μηνί...» μετὰ τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ στίχων διά τά δύο τελευταῖα.
Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἄπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον...» (τρῖς).
Ἄπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία «Περί τῆς ἀπολύσεως ἐν γένει» § 16).

Τῆ Παρασκευῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καί ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρῖς)
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό ἀ΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
- Στίχος:** «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 49, 56)
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν· Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό ιδιόμελον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζητεῖ εἰς τήν Λιτήν).
- Κανών:** Τῆς ἑορτῆς, ἄνευ στίχου.
- Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:** Κάθισμα: «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἄπαξ).
- Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς: «Τῆ ὑπερμάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», ὡς εὔρηται ἐν τῷ Μηναίῳ (ὠδή α΄: «...ταύτης τήν σύλληψιν», ἡ δ΄: «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...» ἡ στ΄ «Ἐβόησε προτυπῶν...», ἡ ἡ΄ «Ἄκουε κόρη...»).
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ ὠδή τοῦ Κανόνος μετά τοῦ Μεγαλυναρίου: «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην...» πρό τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καί νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τά δύο τῆς ἑορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...»

	καί «Χαίρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Θεός τό κριμά σου τῷ Βασιλεῖ δός, καί τήν δικαιοσύνην σου τῷ Ἰῶν τοῦ Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τά ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καί οἱ βουνοί δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβιδ ἀλήθειαν, καί οὐ μή ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπί πόκον καί ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπί τήν γῆν.
- Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος.
- Ὁ Θεός ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐ παρασιωπήσεται.
- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνην καί πλῆθος εἰρήνης.

«Σῶσον ἡμᾶς ... ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἔσται τό ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τούς αἰῶνας.
- Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
- Εὐλογημένον τό ὄνομα αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

«Σήμερον
τῆς σωτηρίας...».

- Εἰσοδικόν:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
- Κοντάκιον:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
- Τρισάγιον.
- Ἀπόστολος:** Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιαζῶν καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β' 11-18)
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ...» (Λουκ. α' 24 - 38)
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἡρετήσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».
- «Εἶδομεν τό φῶς...».
- Ἀπόλυσις:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν φάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατά τήν κατωτέρω τυπικήν διάταξιν:

- Ὁ Διάκονος:** «Εὐλόγησον Δέσποτα».
- Ὁ Ἀρχιερεύς**
ἢ ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε».
- Ὁ Α' Χορός:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον».
- Ὁ Β' Χορός:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τά νικητήρια».
- Οἱ Χοροί:** Τήν Δοξολογίαν.

- Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν καί ὑπέρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα ἔθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καί σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος κατά τούς ἔθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καί πεσόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ Ἀρχιερεύς: «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».
- Ὁ Ἀρχιερεύς ἢ ὁ Ἱερεύς: Τήν εὐχήν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ Βασιλεύς τῶν βασιλευόντων καί Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τήν σήν εὐνοίαν καί προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τό εὐσεβές ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τήν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καί δι' αὐτοῦ μεγάλη καί θαυμαστά ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μέν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός Σου, εὐεργεσίαν δέ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητας. Εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τό δοῦλον ἡμῶν Ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠὐλόγησας τόν ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τάς θυσίας καί τό ἐκχυθέν αἷμα, καί ἐβράβευσας αὐτῷ τήν ἐλευθερίαν καί τήν λύτρωσιν. Καί νῦν ἐπάκουσον, ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καί φρούρει ἀεὶ τό εὐλογημένον Ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καί ἀσφάλειαν, κράτος καί δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτό διατήρει καί στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καί τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὅμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καί ἐπὶ τήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς Πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί πάντων τῶν δεομένων τῆς παρά Σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατός ἐν ἐλέει καί ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ εἰς τό βοηθεῖν καί παρακαλεῖν καί σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:

Τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Τήν Ἀπόλυσιν.

Ὁ Χορός:

Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.

Ὁ Χορός:

«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».

Ὁ Ἱερεύς:

«Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη τοῦ ἡμῶν...».

Σήμερα γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῆ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας:
Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς καί ἡ Γ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου, Περίπτ. Α΄ § 6)

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον:	«Τῆ Ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)·«Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον...» καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26η Μαρτ.).
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα (Ἑσπερινός 26ης Μαρτίου).
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Στιχηρά ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ὄρα εἰς τόν Στίχον κατὰ τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία...» (Εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).

Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ...» ἀργῶς καί ἀναγινώσκειται ἡ Γ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Ν - Σ). Εἶτα τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ...» σύντομον καί τό Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	Τῆς ἑορτῆς· «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους...».

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου, τό Τρισάγιον καί τό

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρὶς)
Καθίσματα: Τὰ τῆς ἑορτῆς (α' καὶ β' στιχολογίας).
Ὁ Ν' Ψαλμός: (Χῦμα) καὶ οἱ Κανόνες Α' τῆς ἑορτῆς «Ἀδέτω σοι Δέσποινα...» καὶ Β' τοῦ Ἀρχαγγέλου «Ὡς φῶς χρηματίζοντα...».
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Καθίσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου «Ὁ μέγας Γαβριήλ...», «Τῶν Ἀσωμάτων λειτουργός...» καὶ τῆς Ἑορτῆς «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς «Τῇ ὑπερμάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
- Τιμιωτέρα:** Καὶ ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τὰ δύο τῆς ἑορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καὶ «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
- Αἶνοι:** Τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4 (25^{ης} Μαρτίου).
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί...» (ζήτηι τοῦτο εἰς τό τέλος τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἑορτῆς καὶ πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς 26^{ης} Μαρτίου).
- Δοξολογία:** Μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

- Ἀντίφωνα:** Τῆς ἑορτῆς
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Ἰέ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκια:** Τῆς Ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας...», τοῦ

	Ἀρχαγγέλου «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς...» (Ἐβρ. β' 2-10) (6 ^{ης} Σεπτεμ.)
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει...» (Λουκ. ι' 16 - 21).
Εἰς τό Ἐξαίρετος:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Ὁ ποιῶν τούς ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα καί τούς λειτουργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα. Ἀλληλούϊα».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους...».

27. Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη. Ἦχος βαρῦς. Ἑωθινόν Ζ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου §§ 38 – 40)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου· «Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου: «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Τριωδίου· «Ὁ συμμαχήσας Κύριε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα τοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Τοῦ Γαβριήλ φθειγξαμένου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ βαρέος ἤχου, Δόξα, Καί νῦν· τό τῆς Λιτῆς Ἰδιόμελον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: Τά ἀναστάσιμα καί τό μετά τόν Πολυέλεον Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐν Παραδείσῳ μέν τό πρὶν...» (δίς).

Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται. Μετά τά καθίσματα ἀμέσως μικρά συναπτή, καί ἐκφώνησις· «Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τό ὄνομα...». Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.

- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες: Μόνον ὁ Κανών τοῦ Τριωδίου μετά στίχων εἰς τό α΄ Τροπάριον· «Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς τά ἐπόμενα «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί εἰς τά δύο τελευταῖα· Δόξα, Καί νῦν.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ Σταυρός

	σου, Κύριε, ἡγίασται...», «Σήμερον τό Προφητικόν...», Δόξα: «Μόνον ἐπάγη τό ξύλον...», Καί νῦν «Θεοτόκε Παρθένε...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὁ Θειότατος προετύπωσε...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Μετ' αὐτήν ἡ Καταβασία: «Ἦ Μῆτερ Παρθένε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τοῦ Σταυροῦ· «Σταυρόν Χριστοῦ τόν Τίμιον...», καί τό Θεοτοκίον· «Τό ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τήν ὑψηλόφρονα γνώμην...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη.

Εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» οἱ Χοροί μεταβαίνουν εἰς τήν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο. Ὁ λειτουργῶν Ἱερεύς θυμιᾷ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τόν Τίμιον Σταυρόν κείμενον ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπί δίσκου ἠὲ τρεπισμένου μετά βασιλικῶν καί εὐόσμων ἀνθέων καί τριῶν κηρίων, αἶρει τόν δίσκον εἰς τό ὕψος τῆς κεφαλῆς του καί ἐξέρχεται διά τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, Ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθὼν εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὲ τρεπισμένον, καί, περιελθὼν τοῦτο τρίς, ἴσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρός ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπί τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετά τοῦ Σταυροῦ καί, θυμιῶν σταυροειδῶς, ψάλλει τό «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεύς (ἢ ὁ Ἀρχιερεύς ἐάν χοροστατῆ κατέρχεται τοῦ Θρόνου) λαμβάνει ἐκ τοῦ δίσκου τόν Τίμιον Σταυρόν καί προσκυνήσας ὑψώνει τοῦτον, ψάλλων «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. (Ὁ δέ

Ἀρχιερέυς εὐλογήσας τόν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...», ἀνέρχεται αὐθις εἰς τόν Θρόνον).

Ἀκολουθῶς διανέμονται τά ἄνθη εἰς τοὺς προσκυνοῦντας τόν Σταυρόν ἐκκλησιαζομένους, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τά Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί τό ζωοποιόν...». Μετά ταῦτα ψάλλεται τό «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐσημειώθη ἐφ ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
- Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπό προσώπου τόξου.
- Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
- Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά σου, Κύριε.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Εἶδοσαν πάντα τά πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Προσκυνήσωμεν εἰς τόν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
- Ὁ δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἄντίφωνον Γ΄

- Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.
- Καί ποιμανον αὐτούς καί ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

«Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἄπολυτικά:** «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Σῶσον Κύριε...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα, καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
- Ἄντι Τρισαγίου:** «Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...».
- Ἄπόστολος:** Κυριακῆς Γ΄ τῶν Νηστειῶν: «Ἐχοντες Ἀρχιερέα Μέγαν...» (Ἐβρ. δ΄, 14 - ε΄, 6).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Γ΄ Νηστειῶν: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. γ΄, 34 - θ΄, 1).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἐπί σοί χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε».
- Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς» :** «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
- Ἄπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἄπολυτικά:** «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα: «Σῶσον Κύριε...».
- Κοντάκιον:** «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».
- Ἄπόλυσις:** (μικρά): «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:**
1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ βαρέος ἤχου· «Ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός...» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).
 2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπί Σταυροῦ ἐκουσίως...».
 3. Τά τοῦ Μηναίου· «Βίον ἀκηλίδωτον...» (28ῃ Μαρτίου) 3.
- Δόξα, Καί νῦν:**
Εἷσοδος:
- Τοῦ Μηναίου· «Τό χαῦνον καί ἔκλυτον...».
«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Ἔδω-
κας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...» μετά
τῶν στίχων αὐτοῦ.
- Ἀπόστιχα:**
- Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τό ὄμ-
μα...» (δίς) καί τό Μαρτυρικό· «Μάρτυρες
Κυρίου...» (ἄπαξ).
- Δόξα, Καί νῦν:**
«Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθέ-
νε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου.

Σημειώσεις:

Ἀπό τῆς σήμερον ἕως καί τήν Παρασκευήν τῆς παρούσης ἑβδομάδος εἰς τήν Α΄ Ὦραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν Σου...» Εἰς ὅλας δέ τάς Ὦρας μετά τό Τρισάγιον καί εἰς τοὺς Μακαρισμούς μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...» Κοντάκιον λέγομεν τό «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία...»

29. ΤΡΙΤΗ. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωάννου ὀσίου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Σημειώσεις:

1. Εἰς τήν Α΄ Ὦραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται· «Τόν Σταυρόν σου προσκυνῶμεν...». Εἰς ὅλας δέ τάς Ὦρας Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία...», καθὼς καί εἰς τοὺς Μακαρισμούς.
2. Ἀπό σήμερον εἰς τήν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετά τάς αἰτήσεις τῶν Κατηγουμένων λέγονται καί αἱ αἰτήσεις καθὼς καί ἡ Εὐχή ὑπέρ τῶν Φωτιζομένων «Ὅσοι προς το φῶτισμα...» κλπ.

Μετά τάς ακολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ἑσπερινός καί Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος...» καί «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς...» καί τό Μαρτυρικό· «Ἀχορέστῳ διαθέσει...».

2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Νηστείας ἐν ὕδατι...».

3. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου (31ῆ Μαρτ.) «Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσίᾳ...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετά τῶν αἰτήσεων ὑπέρ τῶν Φωτιζομένων.

31. ΠΕΜΠΤΗ. Ὑπατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.